

dernes Side at arbejde $9\frac{1}{2}$ Time daglig, bliver Timelønnen efter denne Ordning 1 Kr. 28 Ø. Vælger man derimod at blive staaende ved den nugældende Arbejdstid i denne Industri, 8 Timer, og var Arbejdslønnen, hvad der omtrent er det rigtige, i Juli 1914 55 Ø. i Timen, vil det altsaa sige, at forhøjet i Forhold til det nuværende Pristal vil Arbejdslønnen efter denne Ordning blive 1 Kr. 10 Ø. i Timen. Forskellen mellem disse to Timelønninger, 1 Kr. 28 Ø. og 1 Kr. 10 Ø., er 18 Ø. Hvis man nu vælger den tredje Mulighed, en Kombination af de to førstnævnte, f. Eks. saaledes, at Arbejdstiden sættes til $8\frac{3}{4}$ Time, vil Forskellen mellem 1 Kr. 28 Ø. og 1 Kr. 10 Ø., altsaa de 18 Ø., jeg har nævnt, være at halvere og det derved fremkomne Beløb, 9 Ø., være at lægge til den Timeløn, som opnaas ved Fastholdelse af 8 Timers Dagen, saaledes at Timelønnen med $8\frac{3}{4}$ Timers dagligt Arbejde vil blive ca. 1 Kr. 20 Ø.

Jeg har nævnt disse Tal for at illustrere for det høje Ting, hvilken Forstaaelse der skal lægges ind i denne Bestemmelse. Der vil saa være, som nævnt, for saa vidt der tilvejebringes en hele Faget omfattende Overenskomst, at afgive til Indenrigsministeren Meddelelse herom snarest muligt og senest den 15. Juni 1923. Hvis man ikke naar til en endelig Overenskomst, maa hver enkelt Virksomhed, for hvilken Overenskomst er opnaaet, indsende Meddelelse til Indenrigsministeren derom, og der vil være at skønne over, om et saa betydeligt Tal af Virksomheder, at det angaar en saa væsentlig Del af Produktionen, at den kan siges at være bestemmende for denne, er gaaet ind paa denne Ordning, saa at den i det hele taget efter 1. Juli kan gøres effektiv.

§ 4 indeholder visse nærmere Bestemmelser med Hensyn til Udførelsen af Loven i Praxis. Der vil af Indenrigsministeren være at træffe Afgørelse af, hvilke Virksomheder der kan siges at høre ind under Loven, og enhver Virksomhed, som indbefattes under Loven, vil være pligtig at stille til Indenrigsministerens Raadighed alle Oplysninger om Virksomheden, som maatte være fornødne, for at den Ministeren tillagte Myndighed kan udøves. Der fastsættes saa i Stykkerne 3 og 4 nærmere Bestemmelser om, hvad Konsekvensen kan blive for de vedkommende Virksomheder af ikke at opfylde den Pligt, som de i Henhold til Stykke 2 har til at stille de fornødne Oplysninger til Disposition, ligesom der ogsaa fastsættes Bestemmelser om, hvad Følgen vil blive af en Tantième- eller Udbytte-

udbetaling, som er i Strid med denne Lovs Bestemmelser, altsaa i Strid med Bestemmelser, som disse Industrier er gaaet ind paa.

Endelig fastsættes det i § 4, Stykke 6. at hvis den almindelige Ordning for Skotøjsindustrien gennemføres, altsaa med andre Ord praktisk talt, hvis man fra Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationernes Side gaar ind paa en Ordning af disse Forhold, som gør denne Lovgivning effektiv efter 1. Juli 1925, vil Arbejdere, som vægrer sig ved at arbejde i de under Loven henhørende Virksomheder paa de Betingelser, man saaledes organisationsmæssigt er gaaet ind paa, ikke kunne faa udbetalt ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse, hvilket i og for sig er en Selvfølge, idet saadanne Arbejdere, som har vægret sig ved at arbejde paa de Vilkaar, som igennem deres Organisation er tilvejebragt, jo maa siges, hvis de derigennem bliver arbejdsløse, selv at have forskyldt Arbejdsløsheden. Hvad angaar den ordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse, maa det jo blive Kasserne Sag overfor saadanne Tilfælde at træffe Afgørelse af, om den ordinære Understøttelse skal udbetales, idet jeg gaar ud fra, at Kasserne i deres egen velforstaaede Interesse vil værge sig imod at bidrage til en eventuel selvforskyldt Arbejdsløshed som Følge af den Lovgivning, her er Tale om.

Jeg skal med disse Ord tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie og til hurtig Behandling, hvilken jo er fornøden under Hensyn til, at med Udgangen af denne Maaned udløber som nævnt Gyldigheden af Loven om Indførsel af Skotøj og Cigarer, og hvis der til dette Tidspunkt ikke skabes Værn for disse Industrier paa denne Maade, vil det kunne medføre Konsekvenser af uheldig Art.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 156 af 27. Maj 1908 om nye Jernbaneanlæg m. v.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 5034).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.